

BIOGRAFIA

ZDZISŁAWA KRASNODEBSKIEGO

1709 1948 Wanda i Zdzisław Krasnodębscy

**Urodził się w Woli Osowińskiej
- obecnie jest to Gmina Borki.**

plk. pil. ZDZISŁAW KRASNODEBSKI
ur. 10 lipca 1904 - zm. 3.08.1980 rok

BIOGRAFIA - płk. ZDZISŁAW KRASNODEBSKI

10.VII.1904 r. - urodził się Zdzisław Krasnodębski w Woli Osowińskiej. Syn Zdzisława Jana Krasnodębskiego, zarządcy majątku Makowskich w Woli Osowińskiej i Marii Wiktorii z Sułkowskich. Był wnukiem powstańca styczniowego z roku 1863 i zesłańca na Sybir, Józefa Krasnodębskiego z Krasnodębów Kasm herbu Pobóg odmiana Krasnodębski i Teofili z domu Krasnodębskiej. Jako syn ziemianina był wychowywany na kawalerzystę, ale postanowił zostać pilotem.

Uczył się w szkołach w Siedlcach, Łomży i w Warszawie.

Rok 1915 - gdy miał 11 lat zmarła jego matka. Ojciec wysłał go do swojego brata Stanisława Krasnodębskiego do Warszawy.

Rok 1920 - zgłasza się do Wojska Polskiego, jako ochotnik w warszawskim 201 pułku piechoty i uczestniczył w wojnie polsko-bolszewickiej. Brał też czynny udział w bitwie nad Niemnem. Miał wtedy zaledwie 16 lat.

Rok 1925 - został przyjęty do Oficerskiej Szkoły Lotnictwa w Grudziądzu. Ukończył ją później po przeniesieniu Szkoły do Dębina i przemianowaniu jej na Szkołę Podchorążych Lotnictwa. Był w Korpusie Kadetów Nr 1 im. Marszałka Józefa Piłsudskiego we Lwowie, gdzie zdał maturę. W 1925 wstąpił do Szkoły Podchorążych Lotnictwa w Dęblinie. Ukończył ją (II promocja, 17. lokata) i otrzymał pierwszy stopień oficerski.

1.VIII.1928 roku - został promowany na stopień podporucznika z tytułem obserwatora.

Rok 1928 - po ukończeniu szkoły otrzymał przydział do I Pułku Lotniczego w Warszawie. Został pilotem 111 Eskadry Myśliwskiej im. Tadeusza Kościuszki.

Rok 1929 - odbył kurs szkolenia podstawowego pilotażu w Dęblinie.

Rok 1930 - w maju tegoż roku ukończył kurs pilotażu wyższego w dywizjonie myśliwskim 2 pułku lotniczego w Krakowie. Po ukończeniu kursu otrzymał przydział do 111 eskadry myśliwskiej.

Rok 1932 - Zawarł związek małżeński z Wandą z.d. Ciołczyk, córka Jana i Janiny z domu Witkowskiej, (ur. 4 listopada 1909 w Buchaǝrze, Uzbekistan).

Rok 1933 - w październiku wszedł w skład delegacji pilotów 111 Eskadry wysłanej do Bukaresztu.

Rok 1935 - w maju był członkiem delegacji 1 Pułku Lotniczego składającej kwiaty na grobie marszałka Józefa Piłsudskiego, w październiku brał udział w zawodach pilotów myśliwskich w Grudziądzu.

Od 13.XI.1935 do 19.X.1937 - dowodził 111 Eskadrą Myśliwską.

1.I.1936 roku - otrzymuje stopień kapitana i zostaje mianowany ze starszeństwem z dniem 1 stycznia 1936 i 33. lokatą w korpusie oficerów aeronautyki (od 1937 korpus oficerów lotnictwa, grupa liniowa). Następnie został dowódcą III/1 Dywizjonu Myśliwskiego.

Rok 1939 - wrzesień - walczył w kampanii wrześniowej na czele dywizjonu. 3 września podczas walki z Bf 110 został zestrzelony. Ratował się skokiem na spadochronie. Pomimo odniesionych ran i kontuzji powrócił do swojej eskadry, z którą przekroczył granicę rumuńską i przedostał się do Francji. Tu po krótkim przeszkoleniu na samolotach francuskich został dowódcą grupy polskich pilotów (I Klucz Kominowy "Kr") dołączonej do francuskiego dywizjonu.

Rok 1940 - w końcu maja i pierwszych dniach lipca tegoż roku brał bezpośredni udział w walkach z Niemcami.

Rok 1940 - walczył w obronie powietrznej Francji w maju i czerwcu 1940 r., a po jej klęsce wraz z innymi lotnikami ewakuował się do Anglii, gdzie został awansowany do stopnia majora. 17 czerwca wraz ze swoją grupą przez Algier ewakuował się do Wielkiej Brytanii. W RAF otrzymał numer służbowy P-1505

2.VIII.1949 - objął dowództwo 303 dywizjonu myśliwskiego w Northolt.

30.VIII.1940 roku - jednostka uzyskała pełną zdolność bojową i weszła po raz pierwszy do walki na terytorium Wielkiej Brytanii.

6.IX.1940 roku - Zdzisław Krasnodębski został zestrzelony podczas walki, między Hextable a Wilmington. Ciężko poparzony trafił do szpitala. Tam z rąk gen. Władysława Sikorskiego otrzymał **5 października 1940 roku Krzyż Srebrny Orderu Virtuti Militari**.

Rok 1941 (czerwiec) - po powrocie ze szpitala został wysłany z Misją Wojskową do Kanady, której celem było werbowanie w Ameryce młodych rekrutów do Polskich Sił Zbrojnych. Do końca wojny pełnił wiele funkcji dowódczych naziemnego personelu obsługi lotnictwa, m.in. był:

- dowódcą stacji myśliwskiej w Heston.
- od 4.X.1943 do 17.II.1944 roku był dowódcą 131 Polowego Portu Lotniczego.
- był też dowódcą Polskiej Szkoły Pilotów w Newton pod Nottingham.
- od 2. I do 17.IX 1945 był słuchaczem VI Kursu Wyższej Szkoły Lotniczej w Weston-super-Mare.

Rok 1946 - dołączyła do niego żona Wanda, której powiodła się dopiero trzecia próba ucieczki z Polski. Żona – Wanda z domu Ciołczyk, córka Jana i Janiny z domu Witkowskiej, (ur. 4 listopada 1909 w Bucharze, Uzbekistan.

Rok 1948 - po wojnie przeniósł się do Południowej Afryki, gdzie pracował jakiś czas, jako kierowca taksówki.

Rok 1951 - przeprowadził się wraz z żoną do Kanady. Początkowo pracował jako kierowca, następnie był inspektorem w firmie lotniczej Sanderson Aircraft Lim. w Malton. W późniejszym okresie pracował w Motorola Canada Ltd., Addison Industries Ltd. w Toronto, Canadian Radio Manufacturing Corp. Lim. w Toronto.

Rok 1956 - uzyskał obywatelstwo kanadyjskie. Wiele czasu poświęcał pracy społecznej w organizacjach polonijnych. Działał głównie w polskim środowisku lotniczym. Ponadto był mocno zaangażowany w działalność upamiętniającą polskość Lwowa i ziem południowo-wschodnich Rzeczypospolitej Polskiej.

Rok 1976 - otrzymał Złotą odznakę honorową Koła Lwowian.

Zmarł 3.VIII.1980 roku w szpitalu Women's College Hospital w Toronto. Pochowany został ze zmarłą 7 lipca 2006 roku żoną Wandą na Prospect Cemetery w Toronto— section 3, cremation burial plot nr. 3782 przy 1450 St. Clair Ave. West.

Żona - Wanda Krasnodębska

Zmarła 7 lipca 2006 w Toronto, (ślub w 1932 r.), żołnierz Armii Krajowej, uczestniczka powstania warszawskiego, po wojnie wyjechała z Polski i dołączyła do męża w Wielkiej Brytanii.